

Open Litomyšl 2016

Čtvrtek, 05 Leden 2017 13:22

Roman Bradáč

Hodnocení uživatelů: / 8

Nejhorší ☐ ☐ ☐ ☐ ☒ Nejlepší

To se mi líbí

To se líbí 3 lidem. Buďte první mezi svými přáteli.

Rád bych se s Vámi podělil o zážitky z turnaje, který jsem navštívil o Vánočních prázdninách.

Open Litomyšl, pořádaný manželi Fuksíkovými, je skvělý a zasloužil by si více pozornosti a to nejen ze strany členů našeho klubu.

Jeho kvalitu navíc potvrzuje i letošní soupiska hráčů. Turnaje se zúčastnil úřadující přeborník ČR Vojta Plát, dva hráči vlastníci velmistrovský titul a osm mezinárodních mistrů! Turnaj mívá i hojnou mezinárodní účast. Navštěvují ho hráči z Polska, Německa, Ruska, Belgie, Holandska.

Letos se navíc účastnil jeden Filipínek, žijící v současnosti v Itálii, jež získal hned v úvodu turnaje od pořadatelů přezdívku "Florenc". Přezdívka nevznikla pro těžkou vyslovitelnost jména, jak by se mohlo zdát. Vznikla při příjezdu tohoto hráče do ČR. Filipínek Vuelban Virgilio byl domluven s panem Fuksíkem, že jej vyzvedne v Litomyšli na autobusovém nádraží. V určený čas se ovšem i přes veškeré snahy a několikrát telefonáty nemohli nalézt. A tak ve zlém tušení padl v telefonu ještě jeden dotaz "přečtete mi, prosím, název autobusového nádraží, na kterém se nacházíte, pane Vuelban?"

Dostalo se mu, jak již tušíte, nečekané odpovědi - "Florenc"!

Ale chápu to, pro mnohé cestovatele může Česká republika vypadat natolik malá, že :-)

Takže bylo opravdu možné si nejen dobře zahrát, ale i pobavit se.

vánoční Litomyšl

Přijel jsem na turnaj asi dvě hodiny před prvním kolem. Zkoušel jsem možnost ušetřit na ubytování a najít si mezi hráči turnaje známého, který by měl zájem "spolubydlet". Jelikož však někteří známí účastníci ještě nedorazili, nechal jsem jim u pořadatelů vzkaz v podobě nabídky spolubydlení.

Tento skutek pobavil nejvíce Martina Červeného, který u předpartiové cigarety popsal následující situaci ze svého pohledu:

"Tak mě při zápisu bylo nabídnuto, jestli nechci spolubydlící osobu. Než jsem odmítl, pro jistotu jsem se zeptal, kdo ta osoba je? Sice jsem chtěl dojíždět, mám to kousek, ale v případě, že by se mnou chtěla bydlet například nějaká žena, tak

bych celou záležitost ještě zvážil. No a pak jaké zklamání, když jsem zjistil, že jsi to ty." :-)

IM Martin Červený při partii s IM Chojnacki Krzysztof

V prvním kole se téměř nekonalo žádné překvapení, favorité splnili své papírové předpoklady. A tak tomu bylo i v mé partii. Hrál jsem s polákem Majchrzak Przemyslaw. Partie nebyla hned od začátku jednoznačná. Soupeř své figurky rozestavěl aktivně, ovšem chyběla jim souhra a to jak mezi sebou, tak s ochranou a napadáním slabých pěšců v pozici. Tohoto jsem využil a partii vyhrál.

Majchrzak Przemyslaw

Vždy po partii jsem se uchýlil do provizorního bufetu, který zajišťoval jediné možné stravování přímo v budově. K máni však bylo vše potřebné a tak nebylo nutné přezouvat pantofle a vyrážet kamsi v mrazivém počasí těchto posledních dní v roce.

bufet

Dal jsem si k večeri párky, chléb a pivo. Při konzumaci poslouchal družný rozhovor spolustrávníků, ke kterému jsem se později s dovolením přidal. Téma rozhovoru bylo chutné pivo Svijany. Z hloučku "ochutnávačů" tohoto moku padla i nabídka "Chtělo by to k tomu pivku i něco lahodného přikusovat, už to mám. Koupíme si Olomoucké syrečky nebo tvarůžky a necháme si je uzrát u "Jedly" (Aleš Jedlička), ten bydlí na pokoji sám. Ale musíme je tam dobře schovat, aby je nenašel".

Takto zábava a čas utíkaly rychle, když náhle byla půlnoc a před námi druhý den, těžké první dvoukolo turnaje. A navíc i pivo došlo, což vtipně oglosoval Lukáš Klíma, který pronesl: "Kolik bylo těch piv Maruško? (Marie Fuksíková)..... Jen padesát? Ale já jsem ti přeci psal, že přijedu, ne..?"

IM Lukáš Klíma

Druhý den, druhé kolo. Mým soupeřem byl mladý talentovaný soupeř FM Hollan Petr. Partii se mi podařilo dostat do nadějně koncovky, tedy chápejte „nadějně“ k udržení remízy :-).

V jejím průběhu jsem se ovšem rozhodl obranu "vylepšit" nepromyšleným tahem. Přehlédl jsem tak možnost soupeře vynutit výměnu věží, což vedlo do prohrané jezdcovky. Výsledek tak byl neodvratný. Ale s partií jsem byl spokojen a hru si náležitě užil.

FM Hollan Petr

Odpoledne hned bylo kolo třetí. Po prohře v druhém kole jsem získal soupeře s hráčskou silou výrazně nižší a tím i přívětivější pro možný výsledek. Rokos Filip, mladý a šikovný kluk, se snažil bílými vytvořit si jugoslávskou variantu (tedy opačné rošády) v urychleném drakovi u sicilské obrany.

Tempo navíc v tomto zahájení pro černého je však v těchto divokých pozicích natolik zásadní, že se brzy dostal do potíží. Svou vynalézavou hrou však odvrátil mat darováním jednoho pěšce. Poté si vytvořil jakousi obrannou pevnost, kterou se mi naštěstí podařilo prolomit a partii tak vyhrát.

Filip Rokos

Na večer jsem opět vyrazil do "občerstvení Marie", dal jsem si tam své oblíbené párky, chléb a pivo. A zažil tam další kuriózní historku. Tentokrát šlo o cizince, který nevěděl, o jaká jídla na vyvěšeném ceníku jde a tak nás paní Marie požádala, zda-li bychom někdo nepřeložili do němčiny, jak se řekne Hemenex. Nejpohotověji zareagoval Dan Gajdoš, který jednoduše a artikulovaně vyslovil "ham. and. eggs." I když se nejednalo o němčinu, cizinec okamžitě pochopil :-).

Daniel Gajdoš

Musím ještě zdůraznit jednu vlastnost tohoto šachového klání. Tou je skutečnost, že i když turnaj hraje počet účastníků blížících se ke stu a osazenstvo je z mnoha států, na turnaji je vždy cítit rodinná pohoda a atmosféra, která se mi tu líbí. Čím to je? Je to z více důvodů. Jednak je vytvářena skvělým vstřícným přístupem manželů Fuksíkových, což je nepochybné. Přispívá k tomu také, že turnaj se hraje na ubytovně, která je moderní. Navíc herní místnost je skvěle osvětlena a akusticky výborně řešena. A v neposlední řadě ubytování hráčů je ve stejné budově jako je hrací sál, takže je možné k partii přijít v tepláčkách, papučích a s oblíbeným hrnkem čaje.

IM Chojnacki Krzysztof

Tak to ostatně dělával i můj soupeř z 4.kola IM Chojnacki Krzysztof. Partie s ním mě však ještě dlouho bude budit ze spaní. Říkám o ní, že jsem s ní neztratil jeden, ale hned dva body. Jak je to možné? Inu to vysvětluje její průběh a další text v tomto článku. Jen podotýkám, že za mé noční můry rozhodně nemůže tento sympatický soupeř! Hrála se královská indická. Já měl bílé, hrál jsem však velmi přízemně a opatrně. Po jedné a snad i jediné taktické "přestřelce" v partii získal černý, tedy můj soupeř, převahu v podobě dvojice střelců a centrálních pěsců. Svoji výhodu však nezrealizoval přesně a tak se mi podařilo partii převést do "rovné" koncovky těžkých figur. V té mě čekalo těžké rozhodnutí. Pokud nevyměním dámy, může soupeř vynutit remízu věčným šachem.

Tuto šanci by však soupeř nevyužil, měl více jak o 300 bodů lepší elo hodnocení. Přesto jsem se rozhodl bojovat, dámy vyměnit a přejít do také "rovné" věžovky s volným pěskem na dámském křídle s věží před pěskem. A co se nestalo, věžové koncovky jsou zrádné, mé zkušenosti na rozdíl od soupeře chabší. Koncovku jsem nakonec bohužel prohrál.

Po partii v bufetu mi Lukáš Klíma představil svého kamaráda tak, jak ho představuje ženám. Prý: „Dámy, představuji Vám svého kamaráda, který má takové eroticky laděné jméno, jmenuje se Šplíchal. Jediné, co na tom kazí ten erotický náboj, je minulý čas“. Nic víc vám nespraví náladu po prohrané partii než vkusný žert.

Stanislav Šplíchal s Lukášem Klímou

Přišel čtvrtek a s ním druhý dvoukolový den turnaje. V prvním z těchto kol jsem opět po prohře z předchozího dne získal "slabšího" soupeře. Tentokrát už však bližší mé výkonosti. Soupeřem pátého kola mi byl devětapadesátiletý Slovák Galvánec Ladislav. Tento pán je velmi zkušeným hráčem, nechával si ovšem hodně "utíkat" čas. Pozice na šachovnici po hraném "Londýnu" měla "ježkovitý" charakter a tak jsem se rozhodl vyčkávat až do soupeřovy časové tísně. V té se rozbujela divoká taktická přestřelka, kterou překvapivě ovšem zahájil soupeř. Při sprádání matové sítě jsem se nechal "strhnout" k rychlé hře, protože mi prostě další postup byl "jasný". Unikla mi tam však drobnost, soupeř využil možnosti a dal mi věčný šach. Tak vznikla jediná moje remíza turnaje.

Galvánec Ladislav (uprostřed)

Díky tomu, že jsem v pátém kole nevyhrál, jsem dostal opět více papírově "slabšího" soupeře. V této partii vznikla zajímavá pozice s izolovaným pěšcem. Soupeř mi neustále nabízel remízu, pozice však byla pro mě natolik zajímavá, že jsem ji chtěl hrát dál. Neustále jsem přeskupoval, lavíroval. Nakonec se mi dostalo možnosti zaútočit na krále s obětí

kvality. Útok jsem však zřejmě s ubývajícím časem vedl nepřesně a soupeři se podařilo vyklouznout. Konstelace zbylého materiálu už ovšem v tu chvíli naštěstí hrála v můj prospěch. Tuto materiální výhodu jsem nakonec přetavil v další bod.

V pátek bylo dopoledne volno. Krásný, leč mrazivý den, jsem využil procházkou centrem a návštěvou památek Litomyše. To co jsem nafotil, však už pravděpodobně nikdy nikdo neuvidí, jelikož se mi poprvé za moji x-letou fotografickou praxi stalo to, o čem jsem jen slýchal od svých kolegů při vykládání nejhorších zážitků z naší profesní praxe. Z ničeho nic mi totiž přestala fungovat paměťová karta. Nefunguje jak ve fotoaparátu, tak následně nešla načíst ani v počítači - umřela :-).

Fotografovat znovu to samé na záložní kartu se mi už nechtělo. Proto mám z centra města jen pár fotografií. Dobré na tom je, že se mi to stalo při soukromém focení a nepoškodilo to tak nějakého zákazníka.

Po cestě "domů", na odlehlejší školní ubytovnu, kde probíhala tato naše šachová sláva, jsem potkal protijdoucího místního pána, a když procházel okolo mě, pronesl "Dobrý den, na "Černé hoře" mají zavřeno!" A nic víc, šel dál. Doteď nevím, jak s touto informací mám naložit :-).

náměstí Litomyšl

V sedmém kole jsem za soupeřku dostal přidělenou sympatickou slečnu Natašu Richterovou. Známe se z tréninků GM Petra Veličky a tak jsem i tušil, že partie bude probíhat v duchu pozičního boje.

A tak se i stalo. Soupeřka, jako bílá, mi předváděla poučné vedení při uplatňování poziční výhody. Partii jsem však měl tu čest "rozhodnout" já. V časovce jsem nepochopitelně zmatkoval, provedl dokonce několik hrubých, prohrávajících chyb. I když mi soupeřka jednu, tu první chybu vrátila, možnost zremizovat jsem však nevyužil a následnou další chybou partii prohrál. I tak ale mi je partie přínosem a cenným materiálem, který jistě využiji.

WIM Nataša Richterová vs. GM Petr Neuman

Na Silvestra se hrálo předposlední 8.kolo. Němec Deutsch Joey byl v něm mým vyrovnaným soupeřem. Královskou indickou se "Sf4" se snažil černý tahem "c5" převést do pozic podobných v "Benoni". Získal jsem však výhodu s využitím nesouhry figur soupeře. V pozdějším průběhu hry mi soupeř ještě ukázal, jak je silným taktickým hráčem. Vše se mi naštěstí podařilo spočítat stejně dobře a možná i trochu lépe. Partii jsem vyhrál.

Silvestr 2016

Nastala oslava Silvestra a vyhlášení nového roku 2017. Na večeři byl objednan řízek a salát. Ostatně toto stejné jídlo bylo také jediné, které jsem si přivezl sebou do Litomyšle. A tak jsem byl „přeřízkován a přesalátován“. Ale to nevadí, chutnal jinak a i to se počítá. K této pochutině bylo víno. Jelikož jsme na šachovém turnaji, tak se i na Silvestra hrálo. Bylybleskovky. V každém kole byla vyhlášena nějaká speciální cena. Jako například "pro hráče, který dá poslední mat jezdcem tohoto kola a roku" apod.

Překvapila mě reakce jednoho mladého hráče na tyto speciálně vyhlášené ceny. On pravil: "no joo, ale to hrozně bude ovlivňovat výsledek turnaje" ... co dodat? Ambice a bojovnost jsou někdy až ohromující. A to myslím jen v dobrém!

příprava posledního matu jezdcem v roce 2016

Oslava nového roku byla bujará, sestava spoluoslavenců povětšinou příjemná a tak jsem se ani nenadál a šel spát v pět hodin ráno.

přípitek k novému roku 2017

Krušná však rána opilecova a kor nezkušeného. "Ráno" bylo těžko. Hrál se sice "až" od 11:00hod., ale i to stačilo. Mým soupeřem byl zkušený hráč Aleš Jedlička. K partii sice přišel o patnáct minut později, ale jako když nabitý energií se do mě pustil. Sice se hrála mně dobře známá varianta zahájení, které hrají jak černými tak bílými figurami, ale i tak získal soupeř výhodu v zahájení. Mně ukrutně bolela hlava a rozhodně jsem nestál o to v tento den hrát. Soupeř však byl neblomný a byl odhodlán porazit slabšího hráče stůj co stůj. Rozhodl jsem se k proradnému činu, uplatit soupeře

panáčkem slivovice s nabídkou remízy. Nic to však nebylo platné, hrálo se dál. Navíc celá věc začala nabírat ještě děsivějších rozměrů v podobě mé noční můry. Jako Deja vu se zjevila pozice na šachovnici. Musel jsem totiž šance na remízu křísit jen a pouze věžovou koncovkou s pěšci 4:3 na jednom křídle.

Okamžitě se mi vybavila partie 4.kola s Chojnackim, kde jsem tuto "rovnou" věžovku prohrál. Podotýkám, že to byla jediná moje uveřejněná partie tohoto turnaje, takže to každý věděl,bohužel.

Jak to pak může dopadnout? Inu, nedal jsem ji ani na podruhé, bohužel. Prohrál jsem :-).

manželé Fuksíkovi

Prohra mě sice trápila, ale příjemné zážitky strávené na hezkém místě se skvělými lidmi tyto chmury brzy rozehnaly. Celkově se mi turnaj líbil a naskytne-li se opět příležitost, nebudu váhat a rozhodně se znovu zúčastním. Hodnocení na závěr ***** Doporučuji, pokud můžete, zúčastněte se příště také.

Aktualizováno Čtvrtek, 05 Leden 2017 15:22